

[Duetoft]

person af det modsatte køn. Jeg bygger det på, at det er sådan i næsten alle arbejdssituationer, at når et menneske begynder et job, som en anden har haft længe, så kan det være ganske vanskeligt at hævde, at det er den samme arbejdsindsats og -kvalitet, man får ud af det; men lad os se på det i udvalget.

Alt i alt vil jeg sige, at vi er meget positive over for forslaget. Grundlæggende vil vi sige, at vi nu åbenbart også er nødt til at bruge lidt pisk i stedet for kun at snakke om, at vi skal ud og fortælle, at der skal være ligestilling, for så sker der åbenbart ikke meget på dette meget konkrete område.

Vi er enige med dem, der siger: Lad os gøre det. Og lad os så håbe, at vi hurtigere end ellers vil kunne få presset den ligestilling igennem, som burde være en selvfølge i dette land.

Jeg synes faktisk, det er mageløst med de statistikker, jeg har set efter at være kommet i Arbejdsmarkedsudvalget. Jeg troede ikke, det var så slemt, som det viser sig at være. Jeg var for godtroende omkring det danske samfund, og det må man så have mig undskyldt.

Marianne Jelved (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, fru Lone Dybkjær, ikke kan være til stede, skal jeg komme med nogle enkelte kommentarer.

I virkeligheden er det utrolig beklageligt, at det er nødvendigt at lovgive om ligeløn i 1992. Og jeg har svært ved at placere ansvaret for den nødvendighed andre steder end hos arbejdsgiverne.

Jeg har noteret mig, at både ministeren – og dermed regeringen – og alle ordførere har været positive over for dele af forslaget og hensigten med forslaget.

Der har været indvendinger. Især ministeren har meget konkret peget på forskellige paragraffer, hvortil han har indvendinger, og det er selvfølgelig vigtigt, at ministerens betæneligheder indgår i udvalgsarbejdet; det fortjener de selvfølgelig.

Jeg vil gerne opholde mig lidt ved de bemærkninger, der har været omkring omvendt bevisførelse – jeg skal ikke kommentere dem, for det får vi mulighed for under udvalgsarbejdet. Ministeren siger, at det ikke er det, der skal være udgangspunktet for normal retsstilling her i landet, eller hvordan man nu skal formulere det i det rigtige sprog, og det er jo

korrekt – og der bliver paralleliseret til barselorlov, som er tidsbegrænset – men jeg har altså meget, meget svært ved at se, at der er andre end arbejdsgiveren – der i virkeligheden er den eneste – der kan svare på, hvad årsagen er til, at der ikke er ligeløn i en bestemt stilling. Derfor ville jeg da gerne have et bud på, hvad man kunne gøre i den sag, for jeg synes, det er meget, meget vanskeligt for arbejdstageren at føre den bevisførelse, når det i virkeligheden er arbejdsgiveren, der ved, hvad årsagen reelt er til, at der ikke er ligeløn.

Glønborg (KRF):

Vi har en nydelig lov om ligeløn, men der er i høj grad rimelighed i, at vi har det foreliggende forslag på bordet i dag alligevel. For selv med al mulig venlighed i forsøgene på at finde forklaringer på de lønstatistikker, som man må græmmes over, så får man en fæl mistanke om, at den smukke og nydelige lov, vi har, bliver overtrådt i dette land.

Det er klart, at så må vi gøre det, som man må gøre, når man har en mistanke om, at en lov bliver overtrådt. Man må gå i gang med at finde ud af, hvem det er, der overtræder den, og hvor groft det er.

Man skal naturligvis give nogle muligheder for at kigge efter, hvilket også er ideen i det forslag, som de tre partier har fremsat her. Så langt så godt.

Men når vi skal til at se på enkelthederne, bliver Kristeligt Folkeparti betænkelig ved nogle af de ting, der er skrevet op.

Jeg kan godt forstå, at de tre partier har valgt at lave et lovforslag i stedet for bare et beslutningsforslag. Men jeg tror også, at de tre partier vil erkende, at der godt kan arbejdes videre med dette lovforslag. Der må være nogle ting, vi kan kigge på. Der er rejst nogle berettigede spørgsmål af ministeren og af nogle af ordførerne, som vi vil kigge på under udvalgsarbejdet.

Jeg vil gerne sige, at Kristeligt Folkeparti naturligvis principielt altid er på vagt, når man siger omvendt bevisførelse, men jeg tror ikke, vi slipper for det her. Jeg tror, vi må sige med åbne øjne, at vi her nok er nødt til at skulle benytte os af omvendt bevisførelse.

Men jeg er en lille smule betænkelig, når man vil give fuldstændig frihed til såvel faglige organisationer som den enkelte arbejdstager til